עומד עליו באמורא להשמיע בקול רם לרבים כקול חמור הנוער:

וי"ו דפטר חמור גהיט מתפילך. בפרשת והיה כי יביאך וכל פטר חמר תפדה בשהים והוא חסר וי"ו ובתפילין של רבא כתבו הכותב מלא

המתך מתה. השומרת את הבית:

לכי. שינים הפנימיות שקורין משילאר"י: **תרתי נשי מגרשת**.

שאשתו של אדם קרויה יונה דכתיב

יונתי תמתים: חרין קולפי בלעת.

מכת מקל עב ברחשו כרחשי לפתות:

בלא מלרים. נחלה בלא מלרים כלומר

קרקעות רחבים ורבים: וכסיין

אבקיה. כסוי עפר הפורח ממפולת

החומה: ונתר מוקרי. נשר מוחו:

אודרא מבי סדיא. המוכין יולאין מן

הכר שבמרחשותיו: הללח מלרחה.

הלל שאנו קורין בפסח. לפי שיש הלל אחר הקרוי הלל הגדול קורין לזה הלל

המלרי: ניסי מתרחשי לך. שע"י

נסים נקרא ניסן שעל כל לרה

הבאה לישראל אומרים אותו על

גאולתן: הוה קא אויל. בר הדיא

בהדיה דרבא: בארבא. בספינה:

אמר בהדי גברא דמתרחיש ליה

ניסא למה לי. שמה כחן יהרע לו

הנס שתטבע הספינה והוא ינלל:

בדידך קיימא. בך הוא תלוי הפתרון

אם לטובה אם לרעה והפכת לי

לרעה: אשתו של רבא בת רב

חקדא היתה: טורזינא דמלכא. שומר

אולר המלך: נפל סכלא. תולע:

א) חנניא, ב) נדרים כג. קדושין מה:, ג) יבמות סג: ו) ניסוד לחומת ביתו כך (סקוד לחומת בימו כך פירשיי ב"ק ג. ד"ה לחשון פירש"י ב"ק ג. ד"ה לחשון וכו' ע"ש ובערוך פ"י כותלן.
(ז) (נ" הערוך מודדה פ"י נולהן, ח) (לעיל נה:),
(ט מכות יה, י) סנהדרין לו:
(ב" הערוך ערויה פ"י

הגהות הב"ח

(A) גמ' וקרית פסוקא לפכוחי: (ב) שם ותפשי ליה לרבת דחיל כולי עלמא ואמרי רבא איתפיס אגן לא כל שכן אמרי ליה: לא כל שכן מתרי ניה. (ג) שם גהיט מתפילך עיין רבא ואשכח וא"ו דפטר חמור גהיט בתפלה לקוף אול: (ד) רש"י ד"ה שבור מלכא מלך פרס:

גליון הש"ם גמ' א"ל אשתך שכבא. עי' לקמן דף ס"ב ע"ל מוס' ד"ה רצל:

לעזי רש"י

מוסף רש"י

את אמרת לקריבך. לתת נתו קטנה לקרונו, ואשתו אמרה שיתננה לקרונה וקדוווויו מהי). בבירא. **דרו**ל .(ב"ק נ.)

קיסר. מלך רומי והיה לו תגר עם פרסיים: מאי חזינא. מאי אראה בלילה בחלום: משחרי לך פרסאי. עושים בך עבודת המלך. כמו לא חמרא דחד מנהון שחרית (תרגום במדבר טו). ולשון חכמים (ספרי פ׳ דברים) הדבק לשחוור וישתחוו לך: ושכו לך. ישללוך בשבי: ואח"כ מחקו והיינו גהיט מחוק: דשא ברייסא. דלת חילון שבבית:

וטחני כך קשייתה. יכופו אותך לטחון

גרעיני תמרים: 0 **שבור** (ד). מלך פרס:

פסיד עסקך. תתקלקל פרקמטיא

שלך: ולא אהני לך למיכל. מתוך

לערך לא יטעם לך שום מאכל:

מרווח עסקך. ומתוך שמחתך לח

תתאוה לאכול שתהיה שבע בשמחתך:

והית. חשתך: לפכוחי פחדך. להפיג דאגתך: מרישיה. זרע רב

תוליא השדה: בדיינא דמלכא. אולר

שתכשיטי המלך שם ישבר על ידי

גנבים ויעלילו עליך לומר שאתה

גנבתם: קל וחומר מינך. אם רבא

נחשד כל שכן שיחשדונו וזהו וייראו

ממך: **חסא.** חזרת: עיף עסקך. כפול בריוח כחזרת שהיא רחבה

וכפולה: מריר עסקך. שנאוי לכל

ומר יהיה הסחורה שלך: חביסא.

הם היו משתכרים ביין: חלי עסקך.

מתוק כלומר שתתן סחורתך בזול:

דקדתי. גדלה: עשיק עסקך. ביוקר תמכרנו כמו עשיק לגבך (ב"מ

ד׳ נב.): לרבח ח"ל קחוי עסקך.

לשון קהוי הכל ישנאוהו: מתבעי

עסקך. יתבקש עסקך ויחזרו חחריו

לקנות: דקחי חחיסדן. מרחשותיו. כדמתרגמינן מראשותיו אסדוהי (כראשית כח): מלכא הוים. ראש

אמר ליה קיםר לר' יהושע בר' (חנינא) אמריתו דחכמיתו טובא אימא לי מאי חזינא בחלמאי אמר ליה חזית דמשחרי לך פרסאי הרהר כוליה יומא ולאורתא חזא אמר ליה שבור מלכא לשמואל אמריתו דחכמיתו ברחייא דדהבא הרהר כוליה יומא ולאורתא חזא בר הדיא מפשר חלמי הוה מאן דיהיב יהיב ליה אגרא מפשר ליה לגריעותא אביי ורבא חזו חלמא אביי יהיב ליה זוזא ורבא לא יהיב ליָה אמרי ליָה אקריגן בחלמין ישורך מבוח לעיניך וגו' לרבא אמר ליה פסיד עסקך ולא אהני לך למיכל מעוצבא דלבך לאביי א"ל מרווח עסקך ולא אהני לך למיכל מחרוא דלבך אמרי ליה אָקרינן יבנים ובנות תוליד וגו' לרבא אמר ליה כבישותיה לאביי א"ל אמרה לקריבה ואכפה לך ויהבת להון לקריבה

רבינו חננאל

1. שוֹרְךְּ טְבוּתְּ לְעֵינְיְרְ וְלֹא תֹאבֶל מְמָנֵּנּוּ תְמַלֵּרְךְּ נְּזּוֹל מַלְּפְנֶיךְ וְלֹא יְשׁוּב לְךְּ צֹאנְךְ נְתְנוֹת לְאֹיְכִיךְּ וְאֵין לְךְ מושׁיעֵ: דברים כח לא 2. בְּנִים וְבְּנוֹת תוֹלְיִדְ וְלֹא

יהיו לך כי ילכו בשבי:

3. בָּנֶיף וּבְנֹתֶיף נְתְנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיף ראות וְבָלוֹת אַלִיתֶּם כָּל הַיּוֹם וְאֵין לְאַל

יָנֶן. 4. לַךְּ אַכֹּל בַּשְׂמִחַה לַחָמֵךְּ

ינוף בּילב טוֹב יֵינֶף בִּי בּּרְר רָצָה הָאֶלְהִים אֶת בְּבְר רָצָה הָאֶלְהִים אֶת מִעֲשָׂיף: קהלת ט ז מָעֲשָׂיף: 5. זֶרע רָב תּוֹצֵיא הַשְּׂדָה

וּמְעֵט תַאֵסף כִּי יַחְסְלֵנוּ

הָאַרְבֶּה: דברים כח לח 6. זֵיתִים יִהְיוּ לְךְּ בְּכָל אַ תָסוּךְ כִּי

יִשַּׁל זַיתֶּף: דברים כח מ 7. וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֵץ כִּי

יַנְ נְקָרָא עָלֶיךְ וְיָרָאוּ שָׁם יְיָ נִקְרָא עָלֶיךְ וְיֶרְאוּ מִמֶּרֶ: דברים כח י

:האַרבָּה

א"ל חזאי אשיתא דנפל. פי׳ כותל. א"ל חזאי אפדנא דאביי דנפל. פי׳ אפדנא חצר. ונפל מנקריה פי' מוח שבקדקד. א"ל אודרא מבי סדיא נפק. פי׳ אודרא הנוצה היוצא מן הכסת. גמירי דקללת חכם אפי׳ בחנם היא באה. פי׳

וגרבי בך ורעיי בך שקצי בחומרא דדהבא מובא אימא לי מאי חזינא בחלמאי אמר ליה חזית דאתו רומאי ושבו לך ומחני בך קשייתא ליה אגרא מפשר ליה למעליותא ומאן דלא בגך ובנתך גפישי ומינסבן בנתך לעלמא ומדמיין באפך כדקא אזלן בשביה אקריין בניך ובנותיך נתונים לעם אחר לאביי א"ל בנך ובנתך נפישין יאת אמרת לקריבך והיא

ישיבה הדורש דרשות והמתורגמן דהוי כעם אחר לרבא א"ל דביתהו שכיבא ואתו בניה ובנתיה לידי איתתא אחריתי ידאמר רבא אמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב מאי דכתיב בניך ובנותיך נתונים לעם אחר זו אשת האב אקרינן בחלמין ילך אכול בשמחה לחמך לאביי אמר ליה מרווח עסקך ואכלת ושתית וקרית פסוקא מחדוא דלבך לרבא אמר ליה פסיד עסקך מבחת ולא אכלת ושתית וקרית (® לפכוחי פחדך אקרינן זורע רב תוציא השדה לאביי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה אקרינן זורעים וקרית היו לך בכל גבולך וגו' לאביי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה אקרינן זוראו כל עמי הארץ וגו' לאביי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה אקרינן זוראו כל עמי הארץ וגו' לאביי א"ל נפק לך שמא דריש מתיבתא הוית אימתך נפלת בעלמא לרבא אמר ליה בדיינא דמלכא אתבר ומתפסת בגנבי ודייני כולי עלמא קל וחומר מינך למחר אתבר בדיינא דמלכא ואתו 😕 ותפשי ליה לרבא. אמרי ליה חזן חסא על פום דני לאביי א"ל עיף עסקך כחסא לרבא א"ל מריר עסקך כי חסא אמרי ליה חזן בשרא על פום דני לאביי אמר ליה בסים חמרך ואתו כולי עלמא למזבן בשרא וחמרא מינך לרבא אמר ליה תקיף חמרך ואתו כולי עלמא למזבן בשרא למיכל ביה אמרי ליה חזן חביתא דתלי בדיקלא לאביי אמר ליה מדלי עסקך כדיקלא לרבא אמר ליה חלי עסקך כתמרי אמרי ליה חזן רומנא דקדחי אפום דני לאביי אָמר ליה עשיק עסקך כרומנא לרבא אָמר ליה קאוי עסקך כרומנא אָמרי ליה חזן חביתא דנפל לבירָא לאביי א"ל מתבעי עסקך יכדאמר נפל פתא בבירא ולא אשתכח לרבא א"ל פסיד עסקך ושדי' ליה לבירא אמרי ליה חזינן בר חמרא דקאי אאיסדן ונוער לאביי אמר ליה מלכא הוית וקאי אמורא עלך לבירא א"ל פטר חמור ₪ גהיט מתפִילך א"ל לדיִדי חזי לי ואיתיה אמר ליה וִא"ו דפטר חמור ודאי גהיט לרבא א"ל פטר חמור ש מתפילך לסוף אזל רבא לחודיה לגביה אמר ליה חזאי דשא ברייתא דנפל אמר ליה ° אשתך שכבא אמר ליה חזיא סככי ושני דנתור א"ל בנך ובנתך שכבן אמר ליה חזאי תרתי יוני דפרחן א"ל תרי נשי מגרשת אמר לִיה חזאי תרי גרגלידי דלפתא אמר ליה תרין קולפי בלעת אזל רבא הַהוֹא יומא ויתיב בי מדרשא כוליה יומא אשכח הנהו תרי סגי נהורי דהוו קמנצו בהדי הדדי אזל רבא לפרוקינהו ומחוהו לרבא תרי דלו למחוייה אחריתי אמר מסתיי תרין חזאי לסוף אתא רבא ויהיב ליה אגרא א"ל חוֹאי ∘אשיתא דנפל א"ל נכסים בלא מצרים קנית א"ל חזאי אפרנא דאביי דנפל וכסיין אבקיה א"ל אביי שכיב ומתיבתיה אתיא לגבך א"ל חזאי אפדנא דידי דנפיל ואתו כולי עלמא שקיל לבינתא לבינתא א"ל שמעתתך מבדרן בעלמא א"ל חזאי דאָבקע רישי ונתר מוקרי א"ל "אודרא מבי סדיא נפיק א"ל אקריון הללא מצראה בחלמא בעלמא א"ל חזאי דאָבקע רישי ונתר מוקרי א"ל "אודרא א"ל ניסא מתרחשי לך הוה קא אזיל בהדיה בארבא אמר בהדי גברא דמתרחיש ליה ניסא למה לי בהדי דקא סליק נפל סיפרא מיניה אשכחיה רבא וחזא דהוה כתיב ביה ∞כל החלומות הולכין אחר הפה אמר רשע בדידך קיימא וצערתן כולי האי כולהו מחילנא לך בר מברתיה דרב חסדא יהא רעוא דלמסר ההוא גברא לידי המלכותא דלא מרחמו עליה אמר מאי אעביד גמירי ∞דקללת חכם אפילו בחנם היא באה וכ"ש רבא דבדינא קא ליים אמר איקום ואגלי ≀דאמר מר גלות מכפרת עון קם גלי לבי רומאי אזל יתיב אפתחא דריש ∘שורזינא דמלכא ריש שורזינא חזא חלמא א"ל חזאי חלמא דעייל מחשא באצבעתי א"ל הב לי זוזא ולא יהב ליה לא א"ל ולא מִידי א"ל חָזאי דְנפּל תְכלא בְתרתין אצבעתי א"ל הב לי זוזא ולא יִהב ליה ולא א"ל א"ל חזְאי דנפל תכלא בכולה ידא א"ל גפל תכלא בכולהו שיראי שמעי בי מלכא ואתיוה לריש מורזינא קא קמלי ליה א"ל אנא אמאי אייתו להאי דהוה ידע ולא אמר אייתוהו לבר הדיא אמרי ליה אמטו זוזא דידך חרבו